

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/210/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719200153
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719200153.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členiek senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Márie Podhorovej, v právnej veci žalobkyne: S. M., rodená J., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O., T. Q. XXX/X, zastúpená splnomocneným advokátom JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, so sídlom Advokátska kancelária 831 03 Bratislava, Vajnorská 20, IČO: 31772854, proti žalovanému: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom 010 11 Žilina, Hodžova 11, IČO: 31575951, zastúpený Advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom 811 05 Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36853186, o zaplatenie 939,94 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen číslo konania 10C/1/2019-151 zo dňa 26.06.2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen číslo konania 10C/1/2019-151 zo dňa 26.06.2019 p
o t v r d z u j e .

II. Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100
% v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu žalobkyne ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a výrokom II. rozhodol o trovách prvoinštančného konania, keď vyslovil, že priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyne v rozsahu 100%. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval skutkový a právny základ uplatneného nároku žalobkyne, ktorá sa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 939,94 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 939,94 eur od 06.10.2018 do zaplatenia, pričom svoj nárok v žalobe zdôvodnila tým, že ako dedička po poručiťovi F. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, uhradila na bankové účty žalovaného sumu presahujúcu výšku pohľadávok, ktoré si do dedičstva prihlásil žalovaný po poručiťovi v dedičskom konaní vedenom Okresným súdom Zvolen prostredníctvom notára ako súdneho komisára JUDr. Želmíry Boborovej, pod sp.zn.18D/7/2017, D not 36/2017 v celkovej výške 6.381,09 eur. V tejto výške prihlásené pohľadávky do dedičského konania žalovaným pozostávali z nároku vyplývajúceho z osobného účtu č. SK 73 5600 0000 0017 6919 7003, vedeného na meno poručiťeľa, ktorú pohľadávku si žalovaný ku dňu smrti poručiťeľa vyčísnil vo výške - 3,92 eur, z titulu pôžičky č. 088448, ktorú si u žalovaného poručiťeľ vzal a ktorá bola ku dňu smrti poručiťeľa vyčíslená vo výške 2.845,88 eur a z titulu pôžičky č. 104300, ktorú si tiež u žalovaného poručiťeľa vzal a ktorá ku dňu smrti poručiťeľa bola vyčíslená vo výške 3.531,29 eur. Žalobkyňa ako dedič po poručiťovi žalovanému spolu uhradila sumu 7.321,03 eur a to tromi vkladmi na účty dňa 02.05.2017 vo výške 22,- eur, dňa 09.05.2017 vo výške 4.055,04 eur a tiež 09.05.2017 vo výške 3.243,99 eur. Vzhľadom k tomu žalobkyňa žalovanému uhradila o 939,94 eur viac, ako si žalovaný prihlásil do dedičského konania z titulu pohľadávok voči poručiťovi a preto táto suma bola žalobkyňou uhradená žalovanému bez právneho titulu. Žalobkyňa ďalej poukazovala na

vzájomnú korešpondenciu so žalovaným zo dňa 18.05.2017, zo dňa 01.10.2018 a zo dňa 25.10.2018, na ktoré reagoval žalovaný listom zo dňa 10.10.2018, zo dňa 23.10.2018, zo dňa 04.11.2018 a listom zo dňa 28.11.2018, s tým, že zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a reklamáciu žalobkyni neuznal. Žalobkyňa zároveň poukázala na to, že sa s podnetom na prešetrenie obrátila aj na bankového ombudsmana a podľa jeho názoru tento stav vykazuje znaky bezdôvodného obohatenia, čo je vecou preskúmania a dokazovania v rámci civilného sporového konania na súde. Žalobkyňa ďalej uviedla, že nakoľko žalovaný pohľadávky zosplatnil dňa 31.12.2016 z dôvodu porušenia zmluvných podmienok zo strany poručiteľa, čo aj žalobkyni oznámil listom zo dňa 01.06.2017, podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (napr. vid' rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, rozsudok R 59/1998, rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp.zn. IV. ÚS 476/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp.zn.6Co/190/2014 atď.) má veriteľ právo na riadne úroky z úveru len do jeho zosplatnenia. Žalovaný popieral právny aj skutkový nárok žalobkyne. Jeho procesná obrana spočívala v argumentoch, že v súlade s uznesením o dedičstve zo dňa 21.04.2017 pod č.18D/7/2017 sa žalobkyňa ako dedič poručiteľa stala univerzálnym právnym nástupcom poručiteľa ako majiteľa bežného účtu a vstúpila tak do práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o vedení bežného účtu. S poukazom na to prijatý vklad vo výške 22,- eur, vykonaný žalobkyňou dňa 02.05.2019, bol prijatý na riadne vedený bežný účet jeho majiteľa, ktorý bol následne z jeho vôle zrušený a preto sa nemohol žalovaný nijakým spôsobom na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť. Žalovaný poskytol poručiteľovi spotrebiteľský úver č.088448, ktorý bol čerpaný dňa 07.05.2015 vo výške 3.100,- eur a poručiteľom bol riadne splácaný do mesiaca august 2016, s tým, že posledná splátka úveru bola vykonaná dňa 09.12.2016. Výška zostatku istiny úveru ku dňu smrti poručiteľa žalobcu predstavovala 2.845,88 eur a túto čiastku si žalovaný z titulu istiny úveru prihlásil v dedičskom konaní po poručiteľovi. Žalovaný taktiež poskytol poručiteľovi spotrebiteľský úver č. 104300, ktorý bol čerpaný dňa 03.11.2015 vo výške 3.700,- eur a poručiteľom bol riadne splácaný do mesiaca júl 2016, s tým, že posledná splátka úveru bola vykonaná dňa 12.09.2016. Výška zostatku istiny úveru ku dňu smrti poručiteľa žalobcu predstavovala 3.531,829 eur a túto čiastku si žalovaný z titulu istiny úveru prihlásil v dedičskom konaní po poručiteľovi. Žalovaný poukázal na znenie ustanovenia § 579 ods. 1 OZ, § 460 a § 470 ods. 1 OZ, s tým, že v súlade s teóriou občianskeho práva súkromného nie je smrť dlžníka dôvodom na zmenu v obsahu záväzku, ale predstavuje zmenu v osobe dlžníka. Žalobkyňa dedičstvo nadobudla ku dňu smrti poručiteľa, t.j. XX.XX.XXXX v zmysle predmetného uznesenia o dedičstve zo dňa 21.04.2017. Pohľadávka žalovaného, týkajúca sa úveru, je riadne zapísaná medzi pasívami v tomto uznesení. Žalobkyňa sa stala nadobúdateľom polovice tohto dlhu z titulu dedenia a druhú polovicu nadobudla z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou dedičov o vysporiadaní dedičstva. Žalobkyňa vykonala dňa 09.05.2017 úhradu vo výške 3.243,99 eur, ktorá bola použitá na vyrovnanie zostatku istiny úveru č. 088448, vo výške prihlásenej v dedičskom konaní 2.845,43 eur. Žalobkyňa vykonala dňa 09.05.2017 úhradu vo výške 4.055,04 eur, ktorá bola použitá na vyrovnanie zostatku istiny úveru č. 104300 vo výške prihlásenej v dedičskom konaní 3.531,29 eur, tiež na vyrovnanie zostatku splatných úrokov za obdobie pred smrťou poručiteľa a tiež od smrti poručiteľa do riadneho zaplatenia celého zostatku istiny úveru v celkovej výške 393,10 eur a ešte úhrada bola použitá na vyrovnanie splatných a v tom čase dlžných čiastok poplatkov a dojednaných zmluvných pokút, s tým, že podrobne sú tieto všetky uvedené vo výpise z úverového účtu. Ohľadom nároku na úroky po splatnosti žalovaný poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR, ktoré majú vyvracať tvrdenia žalobkyne o zákaze úročenia splatného dlhu, a to konkrétne rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.10.2014, sp. zn. 3Obdo/67/2013, rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 27.06.2007, sp. zn. 33Odo/657/2005, rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 24.07.2014, sp. zn. 33Cdo/1401/2014 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 25.09.2003 sp. zn. 33Odo/518/2003, ako aj na viaceré rozhodnutia krajských súdov SR. Súd prvej inštancie nárok právne posúdil s poukazom na ustanovenia § 451 ods. 1 a 2, § 454, § 456, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka a podľa ustanovení § 460, § 470 ods. 1, 2 a § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v spojení s ustanoveniami § 195 ods. 1, 2, 3 a 4 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd prvej inštancie k názoru, že žaloba žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia nie je dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dedičstvo po poručiteľovi F. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, bolo prejednané Okresným súdom Zvolen prostredníctvom JUDr. Želmíry Boborovej, poverenej súdom funkciou súdneho komisára v tejto dedičskej veci, s tým, že v tomto konaní bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 11.02.2017, sp.zn.18D/7/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.04.2017 a ktorým bola schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva, z ktorej vyplýva, že s výnimkou pozemkov zapísaných na LV č.XXX,-, parcely registra „E“, pre k.ú. O., v celkovej hodnote 505,- eur, ktoré nadobudol syn poručiteľa H. M., ostatné hnutelné veci, nehnuteľnosti, ako i pasíva v príslušných podieloch nadobudla v celosti žalobkyňa,

príčom čistá hodnota dedičstva bola vyčíslená na sumu 18.773,355 eur, s tým, že žalobkyňa bola povinná vyplatiť dvom spoludedičom čiastku každému vo výške 4.700,- eur, t.j. spolu 9.400,- eur. Zároveň z tohto rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa znášala náklady spojené s pohrebom poručiteľa vo výške 615,55 eur, to znamená, že nadobudla dedičstvo v čistej hodnote 8.868,355 eur (18.773,355 eur - 4.700,- eur - 4.700,- eur - 505,- eur - hodnota nehnuteľností nadobudnutých iným dedičom) a v tejto výške zodpovedá žalobkyňa ako dedič za poručiteľovi dlhy, ktoré na ňu prešli poručiteľovou smrťou a tiež za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa, ktoré už uhradila vo výške 615,55 eur, to znamená, že výlučne za poručiteľovi dlhy, ktoré na ňu prešli jeho smrťou zodpovedá ešte do sumy 8.252,81 eur. Keďže v konaní nebolo medzi stranami sporné, že žalobkyňa v prospech žalovaného plnila sumu 7.321,03 eur, nestotožnil sa súd s názorom žalobkyne, že plnila nad rámec jej dedičského podielu. Taktiež súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd zdôraznil, že zodpovednosť dedičov za dlhy poručiteľa je obmedzená len výlučne ustanovením § 470 Občianskeho zákonníka a nezávisí na tom, či konkrétny dlh bol zahrnutý do pasív dedičstva v konaní o dedičstve alebo nie. To znamená, že je právne irelevantné v tejto súvislosti, že žalovaný si v rámci predmetného dedičského konania vyčísľil svoje pohľadávky voči poručiteľovi ku dňu jeho smrti len vo výške istiny predmetných úverov resp. debetného zostatku na osobnom účte. S poukazom na tieto skutočnosti nemohla obstať ani námietka žalobkyne, že plnila žalovanému bez právneho dôvodu, ak plnila v jeho prospech vo vyššej výške, než si žalovaný prihlásil svoje pohľadávky v celkovej výške v rámci dedičského konania. Rovnako prvoinštančný súd konštatoval, že nebolo v konaní zo strany žalobkyne preukázané, že pokiaľ plnila v prospech žalovaného sumu 7.321,03 eur a to konkrétne vo vzťahu k bežnému účtu vedeného na meno poručiteľa sumu 22,- eur, na úver č.088448 sumu 4.055,04 eur a na úver č.104300 sumu 3.243,99 eur, že by plnila nad rámec pohľadávok žalovaného, ktoré mu vyplývali z predmetných záväzkovoprávných vzťahov s poručiteľom. Podľa záveru súdu žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz, ani nenavrhol vykonať nijaký dôkaz na preukázanie, že žalovanému zo zmluvy o bežnom účte do momentu zrušenia tohto bežného účtu nevznikla pohľadávka na úhradu poplatkov za vedenie účtu, resp. že by úhrady, ktoré uskutočnil ešte poručiteľ spolu s vyššie uvedenými úhradami žalobkyne na jednotlivé úverové vzťahy, presiahli oprávnený nárok žalovaného vo vzťahu k vráteniu istiny, dojednaného riadneho úroku z úveru, poplatkov v dojednanej výške, ako i sankčných úrokov z omeškania pre prípad s omeškaním dlžníka s úhradou tohto dlhu. Ohľadne týchto skutočností žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, ale ani bremeno tvrdenia, keďže tieto skutočnosti v podstate ani nenamietala. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že v prospech žalovaného plnila bez právneho dôvodu s poukazom na to, že žalovaný nebol oprávnený účtovať úroky z úveru po jeho zosplatnení (t.j. po dátume 30.12.2016), súd sa ani s týmto právnym názorom žalobkyne nestotožnil, nakoľko zastával názor, že pokiaľ veriteľ využije svoje zákonné a zmluvné právo, aby v dôsledku omeškania dlžníka s úhradou jednotlivých splátok úveru vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, vzniká dlžníkovi povinnosť vrátiť celú dlžnú sumu spolu s úrokmi okamžite, keďže došlo k predčasnemu zosplatneniu celého úveru. Podľa názoru súdu na takto dohodnuté podmienky zmluvy o úvere nemá vplyv fakt, že dlžník sa dostane do omeškania so splatením úveru, resp. jeho časti, ale v takom prípade nastupuje sankcia za porušenie zmluvnej povinnosti, t.j. veriteľovi vznikne nárok na úrok z omeškania. Tento názor potvrdzuje aj samotné znenie § 506 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je veriteľ v prípade omeškania dlžníka oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, t.j. ak veriteľ využije právo odstúpiť od zmluvy o úvere, resp. vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, vzniká mu nárok vrátiť celú dlžnú sumu okamžite, bez ohľadu na pôvodne dojednanú splatnosť a zároveň nárok na vrátenie úroku v celkovej dohodnutej sume, až do pôvodne dojednanej doby splatnosti úveru, inak povedané, veriteľ má v takom prípade nárok na to, aby mu dlžník ihneď vrátil všetky splátky úveru v pôvodne dohodnutej výške. Súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že by nemohol byť udržateľný taký právny názor, v zmysle ktorého by po zosplatnení úveru mal veriteľ nárok iba na vrátenie nesplatených častí istiny a riadneho úroku vypočítaného k dátumu zosplatnenia úveru, keďže by to znamenalo neoprávnenú a ničím neodôvodniteľnú výhodu dlžníka na úkor veriteľa. S poukazom na tieto skutočnosti súd neakceptoval ani túto námietku žalobkyne, ktorou zdôvodňovala svoj nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia titulom plnenia bez právneho dôvodu v prospech žalovaného. V závere odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie zdôraznil, že v rámci konania o dedičstve bolo zároveň vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a poručiteľa tak, ako to jednoznačne vyplýva z uznesenia Okresného súdu Zvolen zo dňa 11.02.2017, sp.zn.18D/7/2017, to znamená, že žalobkyňa okrem toho, že zodpovedala za poručiteľove dlhy ako jeho dedič do výšky ceny nadobudnutého dedičstva, bola vo vzťahu k žalovanému povinná plniť predmetné pohľadávky žalovanému z titulu úverových zmlúv, resp. z titulu zmluvy o bežnom účte, aj na základe toho, že v rozsahu 1/2 tieto pohľadávky žalovaného ako pasíva žalobkyňa nadobudla v dôsledku predmetného

vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V závere sa súd vysporiadal aj s námietkou pasívnej vecnej legitímácie vznesenou žalovaným v konaní a súd uviedol, že nakoľko sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému na základe skutkových okolností, ktoré uvádzala v podanej žalobe, aj v priebehu konania, tohto nároku sa domáhala nielen z dôvodu, že plnenie, ktoré poskytla žalovanému, presiahlo hodnotu jej dedičského podielu, kedy by takáto námietka mohla byť relevantná, avšak keďže žalobkyňa svoj uplatnený nárok odvodzovala aj od iných skutkových okolností, ktoré boli podrobne vyššie uvedené, súd vyhodnotil túto námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v tomto konaní ako nedôvodnú. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalovaný v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, keďže bola žaloba zamietnutá, bol mu priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá označila rozsudok za nezákonný, prekvapivý a nepredvídateľný. Uviedla, že súd zistil správne skutkový stav, ale na základe zisteného skutkového stavu nesprávne a nezákonne rozhodol, keď žalobu zamietol. Zdôraznila, že žalovaný si v dedičskom konaní po poručiťovi F. M. uplatnil dlhy vo výške 6.381,09 eur a žalobkyňa mu preukázateľne uhradila sumu 7.321,13 eur, teda o 939,94 eur viac, ako si žalovaný uplatnil v dedičskom konaní. Tieto plnenia žalobkyňa riadne listinne preukázala. Súd prvej inštancie bol povinný vychádzať z obsahu uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 18D/7/2017, Dnot 36/2017, ktoré sa stalo právoplatné dňa 21. 4. 2017 a rešpektovať ho. Súd prvej inštancie napriek tomu začal vyporiadavať dedičstvo a vytvárať konštrukcie, o ktoré sa snažil oprieť svoj zamietavý rozsudok. S takýmto postupom súdu prvej inštancie nemožno súhlasiť, pretože takýmto postupom sa spochybňuje právny štát a právna istota občanov. Žalobkyňa namietala, že pokiaľ súd vydal uznesenie v dedičskej veci po poručiťovi F. M., v tomto zistil skutkový stav veci a tak aj v tejto veci mal vychádzať zo skutočností, že žalovaný si prihlásil pohľadávku do dedičstva celkovo vo výške 6381,09 eur, ktorá bola vyčíslená ku dňu smrti poručiťa. Takto prihlásenú pohľadávku v tejto výške potom dedičský súd prejednal, čo žalovaný žiadnym spôsobom v tomto konaní nerozporoval. Pokiaľ potom žalobkyňa zaplatila viac žalovanému, ako si prihlásil do dedičského konania, až neskôr žalovaný začal vymýšľať, ako túto sumu nevrátiť titulom neoprávneného obohatenia. Najprv žalovaný tvrdil, že túto sumu žalobkyňa sama dobrovoľne uhradila a nemala tak urobiť, neskôr začal tvrdiť, že vraj dlh má byť vyšší, ako si prihlásil do dedičského konania. Súd na takúto argumentáciu reagoval tak, že prestal rešpektovať zistenia v uznesení Okresného súdu Zvolen sp. zn. 18D/7/2017, Dnot 36/2017, a pristúpil sám k tomu aby začal vyporiadavať dlh poručiťa v takom rozsahu, v akom si ho neprihlásil ani sám žalovaný do dedičského konania. Je vylúčené, aby si žalovaný prihlásil pohľadávku do dedičského konania vyčíslenú ku dňu smrti poručiťa v určitej výške a po tom, čo dedičia zaplatili viac o 939,94 eur, začal tvrdiť, že jednak to dedič urobil dobromyseľne a dobrovoľne a že táto suma má kryť ešte ďalší dlh poručiťa, ktorý vraj ku dňu smrti nebol vyčíslený. Žalobkyňa argumentuje, že právna úvaha súdu obsiahnutá v odôvodnení rozsudku je v rozpore s tým, že pokiaľ poručiťel zomrel, tak zmluvné vzťahy, ktoré mal so žalovaným, zanikli. Podľa jej názoru žiadny dedič nevstupuje do právnych vzťahov ako právny nástupca nebohého, ako sa to mylne domnieva súd a dedič zodpovedá len za dlhy poručiťa do výšky dedičstva. Bolo nesporne preukázané, že žalobca zaplatil viac ako bol ustálený a zistený dlh dedičským súdom v dedičskom konaní a preto nemožno prisvedčiť obrane a obhajobe, ktorú poskytol žalovanému súd v odôvodnení rozsudku, ktorým žalobu zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie označila žalobkyňa za nepreskúmateľný. V dedičskom rozhodnutí dedičského súdu bola jednoznačne ustálená pohľadávka žalovaného čo do výšky a touto skutočnosťou a týmto zistením dedičského súdu bol súd prvej inštancie viazaný. Súd prvej inštancie nebol oprávnený a nemá právomoc preskúmať rozhodnutie dedičského súdu. Ak dedičský súd zistil výšku pohľadávky žalovaného, žalovaný si ju v dedičskom konaní uplatnil, nie je možné prihliadnuť na tvrdenie žalovaného, že vraj pohľadávka voči poručiťovi ďalej bola vyššia. Dedičské rozhodnutie nikto nenapadol, ani sám žalovaný, ktorý správnosť zistení dedičského súdu nerozporoval. V závere odvolania žalobkyňa zdôraznila, že ak pohľadávka voči poručiťovi bola vyššia a žalovaný vedel, že vyššia ako si uplatil v dedičskom konaní, musel by preplatok započítať jednostranným zákonným zápočtom voči žalobkyni. Takýto úkon žalovaný nikdy nespravil a podľa názoru žalobkyne už z tohto správania sa žalovaného nemôže jeho konanie požívať takú ochranu, akú mu poskytol súd. Na základe uvedených dôvodov potom odvolateľka navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok, alternatívne navrhuje zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie aj pre jeho nepreskúmateľnosť, a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení označil odvolanie žalobkyne za neopodstatnené. Žalobkyňa iba formálne využila možnosť podať proti rozsudku riadny opravný prostriedok, ktorý však neodôvodnila žiadnymi relevantnými argumentmi. Navyše, z obsahu v zásade stručného odvolania sa javí označenie domnelých zákonných dôvodov prípustnosti odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP za náhodné, resp. spôsobom „pokus - omyl“. Žalobkyňa podľa názoru žalovaného súhrnne označila 6 z 8 odvolacích dôvodov a to bez náležitého a preskúmateľného odôvodnenia každého z nich. Odhliadnuc od uvedeného, žalobkyňa v odvolaní naďalej prezentuje subjektívnu nespokojnosť s tým, že v nadväznosti na výsledky dedičského konania po poručiteľovi F. M. (jej manželovi) následne žalovanému uhradila sumu v celkovej výške 7.321,03 eur, čo činí o 939,94 eur viac, ako si žalovaný prihlásil v dedičskom konaní. Na základe toho sa žalobkyňa domnieva, že došlo údajne k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného, pričom nezohľadňuje to, že žalobkyňa plnila na poručiteľove neuhradené dlhy dobrovoľne, keď realizovala 3 samostatné vklady na viaceré poručiteľove účty, a to v rôznych dňoch v prospech žalovaného (2.5.2017 vklad vo výške 22,- eur, 9.5.2017 vklad vo výške 4.055,04 eur a 9.5.2017 vklad vo výške 3.243,99 eur), ďalej žalobkyňa nadobudla dedičstvo v čistej hodnote 8.868,355 eur a zodpovedá za poručiteľove dlhy až do výšky 8.252,81 eur [8.868,355 eur (hodnota nadobudnutého dedičstva) - 615,55 eur (uhradené náklady spojené s pohrebom poručiteľa)] a žalobkyňi (ako dedičke a súčasne manželke poručiteľa) smrťou poručiteľa (dĺžníka) povinnosť plniť nezanikla v zmysle § 470 ods. 1 OZ v spojení s § 579 ods. 1 OZ. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná nekonala v omyle a nešlo ani o plnenie bez právneho dôvodu. Odvolaním napadnutý rozsudok je tak podľa žalovaného vecne správny. Súd prvej inštancie nekonal arbitrárne, za účelom zistenia skutkového stavu vykonal rozsiahle dokazovanie, s námietkami žalobkyne sa náležite a preskúmateľne vysporiadal, pričom svoj postup riadne a presvedčivo odôvodnil. Následne žalovaný citoval z vybraných odsekov odôvodnia rozsudku. Za rovnako nedôvodnú považuje žalovaný aj námietku o presúvaní dôkazného bremena na žalobcu. Za zhromažďovanie skutkového materiálu, potrebného na rozhodnutie v civilnom spore, nesie plnú zodpovednosť príslušná strana (osobitne žalobca, ako dominus litis). Súd nie je povinný ani oprávnený vyvíjať v tomto smere iniciatívu. Iné dôkazy bez návrhu nevykonáva (s výnimkou prípadov podľa § 185 ods. 2 a 3 CSP a sporov s ochranou slabšej strany). Cieľom sporového konania nie je poznanie objektívnej, či tzv. materiálnej pravdy. V sporovom konaní je v súlade s prejednávacím princípom rozhodujúca aktivita zúčastnených strán. Súd následne rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 ods. 1 CSP). K spornej otázke zániku dlhu dĺžníka smrťou a dôkaznému bremenu na strane žalobkyne (ako právnej nástupkyne dĺžníka - poručiteľa) zároveň žalovaný poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu per analogiam vo veci R 49/2006, R 104/2003, a ZSP 2/1999. Žalovaný zdôraznil, že obava žalobkyne ohľadom inkasovania „neoprávneného“ plnenia žalovaným nie je dôvodná. Žalovaný je bankou a nad jej činnosťou podľa § 6 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Inkasovanie plnenia bez právneho dôvodu alebo v prípade tzv. „preplatku“ na účte je preto neprípustné. V danom prípade nebol žalovaný povinný vrátiť poskytnuté dobrovoľné plnenia. Žalobkyňa totiž uhradila poručiteľov peňažný dlh z titulu neuhradených (resp. nevrátených) pôžičiek, ktorý jeho smrťou nezanikol. Žalovaný k prejavenej nespokojnosti žalobkyne s výsledkom tohto konania upriamil pozornosť aj na uznesenie ÚS SR zo dňa 5.4.2017 č. k. I. ÚS 196/2017-10. Na základe vyššie uvedených skutočností a vykonaného dokazovania preto súd dospel k vecne správnejmu záveru, že žaloba žalobkyne je nedôvodná. Ak by odvolací súd dospel k opačnému záveru, žalovaný opätovne vznášal námietku pasívnej vecnej legitímácie, ktorú súd prvej inštancie vyhodnotil v závere napadnutého rozsudku ako nedôvodnú, avšak iba so všeobecným a strohým odôvodnením. Žalovaný tak navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobkyňa reagovala na písomné vyjadrenie žalovaného k jej odvolaniu a namieta argument žalovaného, že odvolanie neodôvodnila žiadnymi relevantnými argumentmi, s poukazom na obsah odvolania. Opätovne žalobkyňa poznamenala, že žalovaný v dedičskom konaní po poručiteľovi uplatnil dlhy poručiteľa vo výške 6381,09 eur a žalobkyňa preukázala, že žalovanému uhradila 7322,03 eur, čo je o 939,94 eur viac, ako si žalovaný uplatnil v dedičskom konaní. Zásadná skutočnosť je, že uznesenie Okresného súdu vo Zvolene v dedičskej veci je verejná listina, pri ktorej platí prezumpcia správnosti a pravdivosti údajov v nej obsiahnutých do momentu, keď sa preukáže opak. Pokiaľ tak žalobkyňa zaplatila žalovanému o 939,94 eur viac ako bola povinná v zmysle dedičského rozhodnutia zaplatiť, došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Vo vyjadrení poukázala žalobkyňa opätovne na prešetrenie postupu žalovaného bankovým ombudsmanom, ktorý vo výsledku vyšetrovania konštatoval, že tento stav vykazuje znaky bezdôvodného obohatenia. Bankový ombudsman mal z vykonaného

dokazovania preukázané, že úverové pohľadávky boli uhradené nad rámec dedičského podielu. Čo sa týka námietky žalovaného, že banka nie je pasívne vecne legitimovaná v spore o vydanie bezdôvodné obohatenia, žalobkyňa poznamenala, že išlo o prípad, ak by žalobca omylom plnil na iný cudzí účet, v takom prípade by bol pasívne legitimovaný majiteľ účtu, ktorému by boli pripísané peňažné prostriedky na účet. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobkyňa v súlade s odvolacím návrhom obsiahnutým v odvolaní žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vyhlásil rozsudok v navrhovanom znení, alternatívne zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

5. Na vyjadrenie žalobkyne reagoval v stručnosti žalovaný a poznamenal, že pokiaľ sa žalobkyňa domnieva, že ak si žalovaný uplatnil v dedičskom konaní sumu 6381,09 eur a neskôr od nej inkasoval o 939,94 eur viac, tak uvedené predstavuje bezdôvodné obohatenie, tento názor nemá oporu v právnych predpisoch. Uvedené uznesenie nepreukazuje výšku dlhu v čase úhrady, ale výšku dlhu, ktorý si veriteľ prihlásil do dedičstva po poručiťovi. Prihlásenie pohľadávky v dedičskom konaní nemá za následok, že nad rámec prihlásenej sumy nemôže veriteľ prijať plnenie poručiťovho dlhu od jeho dedičov. Obmedzenie sa týka len tých veriteľov, ktorí si pohľadávky do dedičstva neprihlásili vôbec, ktorí sú v zmysle § 471 ods. 2 Občianskeho zákonníka limitovaní vyčerpaním celého dedičstva na úhradu dlhov ostatných veriteľov. Je nesporné, že žalobkyňa sa smrťou poručiťa stala jeho právnou nástupkyňou a splnila existujúci dlh poručiťa voči žalovanému a to vo výške 7321,03 eur, sama pritom zodpovedá za dlhy poručiťa do sumy 8252,81 eur. Nemôže sa preto dovolávať aplikácie § 471 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný prijal existujúci dlh a nešlo o bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa plnila dlh poručiťa dobrovoľne. Poručiťov dlh jeho smrťou nezanikol, ale prešiel na dedičov, teda aj na žalobkyňu a to smrťou poručiťa a ani prihlásením pohľadávky do dedičstva sa navyše neprerušilo ani pripisovanie zmluvného alebo zákonného príslušenstva pohľadávky. Z tohto dôvodu musela byť pohľadávka v čase úhrady vyššia oproti pohľadávke prihlásenej do dedičstva. Plnenie takto zvýšeného dlhu sa tiež považuje za plnenie dlhu poručiťa, ktoré prešlo na žalobkyňu. Ak by žalobkyňa plnila nad rámec dedičského podielu v zmysle § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nie je na vydanie bezdôvodného obohatenia pasívne legitimovaným subjektom banka, ale ten dedič, ktorý mal tiež participovať na úhrade dlhov poručiťa. Z uvedených dôvodov je napadnutý rozsudok vecne správny a žalovaný sa domáha, aby ho odvolací súd potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania.

6. Na predmetné vyjadrenie opätovne reagoval právny zástupca žalobkyne, ktorý až v tomto vyjadrení namietal spotrebiteľský charakter pôžičiek na základe zmlúv o pôžičke číslo 088448 a 104 300, ktoré obsahovali neprijateľné a nekalé podmienky. Žalovaný si prihlásil pohľadávky z týchto spotrebiteľských pôžičiek a preto súd mal ex offo skúmať podmienky spotrebiteľských pôžičiek - úveru. Tieto skutočnosti nakoniec boli súdu prvej inštancie známe. Spotrebiteľské pôžičky mali také neprijateľné podmienky a úročenie, ktoré žalobkyňa označila za úžernícke. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby si žalovaný uplatňoval dlh zo spotrebiteľských pôžičiek v dedičskom konaní aj pripisovaním zmluvných úrokov, ako príslušenstvo pohľadávky. V čase úhrady pohľadávky nemohli byť tieto pohľadávky vyššie, lebo smrťou poručiťa sa stal zročným dlh zo spotrebiteľských pôžičiek a tieto sa viac nemohli úročiť po smrti dlžníka. Takéto príslušenstvo pohľadávky po smrti poručiťa ani nemohlo prejsť na žalobkyňu a už vôbec nie zo zmlúv o spotrebiteľských pôžičkách, ktoré mali neprijateľné podmienky. Následne právny zástupca žalobkyne poukázal vo vyjadrení na judikatúru Súdného dvora Európskych spoločností, v ktorej je zdôrazňovaná povinnosť súdu ex offo skúmať nekalé podmienky v zmluve o spotrebiteľských pôžičkách a úveroch. Súd prvej inštancie tak neurobil a preto žalobkyňa navrhuje, aby žalovaný predložil ako dôkaz súdu zmluvy o spotrebiteľských pôžičkách, ktoré uzavrel s poručiťom ako dlžníkom a na základe ktorých si ako veriteľ uplatnil v dedičskom konaní zaplatenie pohľadávok. Vzhľadom k uvedenému žiada žalobkyňa odvolaniu vyhovieť.

7. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

9. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

10. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

11. Podľa § 460 OZ, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

12. Podľa § 470 ods. 1 OZ, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

13. Podľa § 579 ods. 1 OZ, smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník.

14. Odvolací súd konštatuje, že v odvolacom konaní v sporových veciach je prísne a striktné viazaný výlučne len rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), preto sa pri preskúmaní správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie zamerá na odvolateľkou- žalobkyňou vymedzený odvolací rámec.

15. V súvislosti so zdôraznenou striktnou viazanosťou odvolacieho súdu rámcom odvolacieho konania vyplývajúcim z dôvodov a rozsahu odvolania a určeným odvolateľom, je nutné zdôrazniť, že pokiaľ žalobkyňa (prostredníctvom svojho právneho zástupcu) až vo svojom v poradí druhom vyjadrení k vyjadreniam žalovaného k jej odvolaniu namietala nedôsledný postup súdu prvej inštancie, ktorý v spore nezamerá pozornosť na súdny prieskum ex offio skúmaniu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách - zmluvách o pôžičkách, ktoré boli hmotnoprávnym rámcom nároku žalovaného na zaplatenie zostatkov z poskytnutých úverov - pôžičiek právnomu predchodcovi žalobkyne, na tieto námietky nemôže odvolací súd prihliadať, nakoľko neboli predmetom odvolania, ktoré si podala žalobkyňa samostatne. Tieto argumenty právneho zástupcu žalobkyne vznesené až v poradí druhom vyjadrení v rámci odvolacieho konania tak tvoria novoty v odvolacom konaní (§ 366 Civilného sporového poriadku), ktoré však netvorili dôvody a nevymedzovali rozsah odvolania a odvolací súd tak, rešpektujúc zásadu kontradiktórnosti konania, na ne už za danej procesnej situácie prihliadať nemôže. Aj keď ide o spotrebiteľský spor, zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku (ani v jeho osobitnej časti týkajúcej sa sporov s ochranou slabšej strany - § 290 až 323 CSP) nemožno vyvodit' odchýlné ustanovenia od všeobecnej viazanosti odvolacieho súdu rozsahom a dôvodmi odvolania, vyplývajúcej z ustanovení § 379 a § 380 CSP. Rovnako pokiaľ až v poradí druhom vyjadrení právny zástupca žalobkyne v odvolacom konaní navrhoval ako nové dôkazy predloženie dotknutých zmlúv o spotrebiteľských pôžičkách a dožadoval sa ich následného súdneho prieskumu z hľadiska spotrebiteľských práv, aj v tomto smere je nutné a potrebné zdôrazniť, že odvolací súd je pri dokazovaní v odvolacom konaní limitovaný zákonnými ustanoveniami § 384 CSP, pričom z obsahu spisu nevyplýva ani jedna zo zákonných podmienok doplnenia dokazovania odvolacím súdom vyplývajúca z ustanovenia § 384 ods. 2, 3 a 4 CSP. Okrem toho odvolací súd pre úplnosť konštatuje, že aj ohľadom osobitnej právnej úpravy postupu súdu v spotrebiteľských sporoch (§ 290 - § 323 CSP), pokiaľ aj povaha spotrebiteľského sporu a postavenie spotrebiteľa ako objektívne a prirodzene slabšej strany právneho aj procesnoprávneho vzťahu vylučujú uplatnenie prísnej koncentrácie konania typickej pre všeobecné sporové konania, avšak ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 CSP sa nepoužije. Žalobkyňa bola zastúpená splnomocneným advokátom v priebehu celého konania, tak pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní.

16. Odvolací súd vzhľadom na obsah spisového materiálu, ako aj dôvody odvolania konštatuje, že súd prvej inštancie náležite a správne zistil skutkový stav veci, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle ustanovenia § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinštančný súd. Je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa, ako odvolateľka, neuviedla v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvodit' zmenu či zrušenie rozhodnutia prvoinštančného súdu a ktoré by neboli známe súdu prvej inštancie, ani (v odvolaní) nežiadala doplnit' dokazovanie za podmienok stanovených v ustanovení § 384 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jej viny prezentované v prvoinštančnom konaní.

Odvolaním len spochybnila vyvodený právny názor súdu prvej inštancie na podklade vykonaného dokazovania a namietala dôvody a právne posúdenie veci, pokiaľ prvoinštančný súd uviedol, akými úvahami sa spravoval a na podklade ktorých skutočností zaujal právny názor vyslovený vo výroku rozsudku. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu a neboli naplnené procesné predpoklady zo strany odvolacieho súdu doplňovať dokazovanie, prípadne nariadovať odvolacie pojednávanie (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3, v spojení s ustanovením § 366 Civilného sporového poriadku).

17. Odvolací súd, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania a reagujúc na konkrétne odvolacie dôvody (§ 387 ods. 3 veta posledná CSP), po oboznámení sa s obsahom spisu, procesnými vyjadreniami strán sporu, právnymi i skutkovými okolnosťami ktoré tvorili procesný útok žalobkyne, ako aj tvrdeniami, na ktorých bola postavená procesná obrana žalovaného, sa stotožňuje s prijatým záverom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti podanej žaloby.

18. Z obsahu žaloby, ako aj následných procesných vyjadrení žalobkyne, je zrejmé, že žalobkyňa sa domáhala voči žalovanému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka titulom prijatia plnenia bez právneho dôvodu tým, že ako dedič po poručiťovi F. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, uhradila na bankové účty žalovaného sumu presahujúcu výšku pohľadávok, ktoré si do dedičstva prihlásil žalovaný v celkovej výške 6.381,09 eur. Žalobkyňa tvrdila, a na tomto názore zotrvala aj v odvolacom konaní, že podľa jej názoru žiadny dedič nevstupuje do právnych vzťahov ako právny nástupca poručiťova a pokiaľ dedič zodpovedá len za dlhy poručiťova do výšky dedičstva a v dedičskom rozhodnutí dedičského súdu bola jednoznačne ustálená pohľadávka žalovaného čo do výšky, touto skutočnosťou a týmto zistením dedičského súdu bol súd prvej inštancie viazaný a žalovaný si nad rámec prihlásenej pohľadávky voči nej uplatňoval nemohol žiadne ďalšie (navyšené) nároky. Ak si teda v dedičskom konaní uplatnil žalovaný, ako veriteľ poručiťova, pohľadávku v sume 6.381,09 eur a preukázateľne žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 7.321,03 eur, bezdôvodne sa obohatil žalovaný na úkor žalobkyne o sumu 939,94 eur, pretože ide o plnenie bez právneho dôvodu. S takýmto názorom a s týmito odvolacími argumentami sa odvolací súd, s poukazom na právnu úpravu obsiahnutú v Občianskom zákonníku, stotožniť nemôže a nemôže tak priznať odvolacím dôvodom právnu relevanciu.

19. V prvom rade, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 460 a § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyvracia argument odvolateľky, ktorá uviedla, že podľa jej názoru žiadny dedič nevstupuje do právnych vzťahov ako právny nástupca poručiťova. V zmysle právnej úpravy dedič prijatím dedičstva sa stáva univerzálnym sukcesorom do práv a povinností jeho právneho predchodcu - poručiťova, aj keď je nutné dať za pravdu ďalšiemu argumentu žalobkyne, že dedič zodpovedá za dlhy poručiťova len do výšky nadobudnutého dedičstva a v zmysle právoplatného dedičského rozhodnutia, čo však sporné v konaní ani nie je. Uvedené však neznamená (z ničoho takýto právny záver nemožno vyvodit'), že zodpovednosť dediča za dlhy poručiťova, ako univerzálného sukcesora do práv a povinností svojho právneho predchodcu, je obmedzená len a výlučne rozsahom pohľadávok uplatnených veriteľmi v dedičskom konaní a teda, nie je správny názor odvolateľky, ktorá sa mylne domnieva, že v dedičskom konaní „ustálená“ pohľadávka zomrelého dlžníka čo do výšky, je pre ňu, ako univerzálného sukcesora, limitujúca a jednoznačne určujúca. Súd, respektíve súdom poverený notár, ako súdny komisár, v dedičskom konaní vyporiadava dedičstvo k stavu v čase smrti poručiťova, kedy ustáľuje tak výšku aktív, ako aj pasív dedičstva aktuálne ku dňu smrti poručiťova, vykonáva ich súpis a určuje všeobecnú hodnotu majetku poručiťova a takto ustálenú masu dedičstva po poručiťovi následne vyporiada niektorým zo spôsobov upravených v ustanovení § 203 Civilného mimosporového poriadku. Takto zistené údaje aktív a pasív sú potom aj výsledkom vyporiadania dedičstva po poručiťovi, čo však neznamená, že smrťou dlžníka- poručiťova, jeho dlh- a teda ďalšie pasíva dedičstva, automaticky zanikajú. Takýto názor by bol v priamom rozpore so zákonným ustanovením § 579 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého smrťou dlžníka dlh nezaniká, ibaže by bol viazaný výlučne na osobu dlžníka - ide o tzv. osobné záväzky, ktoré sú plniteľné výlučne a len osobou dlžníka (napr. vyhotovenie umeleckého diela... a podobne), kedy by plnenie inou osobou za dlžníka strácalo sledovaný cieľ, zmysel a účel pôvodného záväzku a nezodpovedalo by obsahu záväzku. O takýto osobný záväzok dlžníka však v danom prípade nejde. Práva a povinnosti zo záväzkových vzťahov, predmetom ktorých bolo peňažné plnenie, smrťou dlžníka ale zásadne nezanikajú, ale prechádzajú na ich právnych nástupcov, samozrejme, limitované ustanovením § 470 ods. 1 OZ. Preto neobstojí ani námietka odvolateľky, že zistením dedičského súdu v dedičskom rozhodnutí bol súd prvej inštancie viazaný aj ohľadom výšky dlhu a žalovaný si nad rámec prihlásenej pohľadávky

nemohol zákonne nárokovať už žiadne ďalšie plnenie. Súd prvej inštancie nepreskúmaval rozhodnutie dedičského súdu, ako to mylne uvádzala v odvolaní odvolateľka, z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je naopak zrejmé, že z jeho výsledkov vychádzal, keď konštatoval rozsah zodpovednosti žalobkyne za dlhy poručiteľa jednak ako bývalej manželky titulom vyporiadania zaniknutého BSPM, ako aj titulom právnej nástupkyne poručiteľa, ako dedičky a aj tento odvolací argument je tak nutné vyhodnotiť ako nedôvodný. Pohľadávka prihlásená v dedičskom konaní po právnom predchodcovi žalobkyne bola v dedičskom konaní vyčíslená len ku dňu smrti poručiteľa, teda ku dňu XX.XX.XXXX. Keďže išlo o peňažnú pohľadávku, - dlh, ktorý nebol ku dňu smrti poručiteľa uspokojený a pri zákonnej dikcii, že smrťou dlžníka dlh nezaniká, ale prechádza na jeho právnych nástupcov, je zrejmé, že aj dlh po smrti dlžníka narastal postupom času o úroky z omeškania, ako zákonného príslušenstva peňažného dlhu, nakoľko veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti dlhu pre neplnenie si zmluvných povinností dlžníkom. Ohľadom zdôraznenia základného postulátu, že z hľadiska zodpovednosti dediča za dlhy poručiteľa nie je rozhodujúce, v akej výške a dokonca ani či vôbec prihlásil veriteľ svoje pohľadávky do dedičského konania odvolací súd upriamuje pozornosť odvolateľky na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo 18/2009 zo dňa 22.07.2010, v ktorom táto vyššia súdna autorita uviedla, že „skutočnosť, v akom rozsahu dedič zodpovedá za dlhy poručiteľa a teda v akom rozsahu prechádzajú na neho povinnosti poručiteľa, je zrejماً z rozhodnutia súdu o dedičstve alebo z osvedčenia o dedičstve vydaného notárom bez ohľadu na to, či veriteľ do dedičstva pohľadávku prihlásil a či v rozhodnutí bol tento dlh v súpise pasív uvedený“. Rovnaký záver vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 356/2014 zo dňa 01.06.2014, ktorý vyslovil, že závery krajského súdu, ktorý vyslovil, že „K prechodu práv a povinností dochádza na základe právneho nástupníctva, ktorého následkom je buď to, že do všetkých práv a povinností pôvodného subjektu nastupuje iná osoba (univerzálna sukcesia - prichádza do úvahy, ak právny predchodca zaniká) alebo zmena subjektu nastáva len u niektorých práv a povinností poručiteľa (neprechádzajú iba tie, ktoré smrťou zanikajú alebo prechádzajú na ďalšie subjekty inak, než podľa dedičského práva). To znamená, že predmetom dedičského nástupníctva sú nielen práva, ale aj povinnosti, t. j. aj poručiťelove dlhy. Právna úprava týkajúca sa dedičského práva, neobsahuje žiadne ustanovenie, podľa ktorého by dlh poručiteľa zanikol, ak nebol veriteľom do dedičského konania prihlásený. Možno dospieť k záveru, že aj takýto neprihlásený, resp. neprejednaný dlh po poručiťelovi prechádza priamo zo zákona na dedičov. Ak k vyporiadaniu dlhu dohodou medzi dedičmi a veriteľom nedôjde, spôsob, akým zodpovedajú za poručiťelove dlhy vyplýva priamo z ustanovenia § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/#paragraf-470>> Ide o delenú zodpovednosť, podľa ktorej zodpovedajú za dlhy v pomere k hodnote, v akej nadobudli dedičstvo (zodpovednosť má iba ten dedič, ktorý skutočne dedičstvo nadobudol)“, takýto záver súdov a ich argumentáciu možno považovať za dostatočnú a presvedčivú a nemožno teda dospieť k záveru, podľa ktorého by takéto rozhodnutie malo byť arbitrárne či zjavne neodôvodnené. S poukazom na uvedené závery vyšších súdnych autorít potom celkom zjavne argumenty odvolateľky právne neobstoja.

20. Odvolací súd pri nutnosti zodpovedať otázku, či došlo k bezdôvodnému obohateniu sa žalovaného na úkor žalobkyne jej plnením údajne bez právneho dôvodu konštatuje, že prihlásené pohľadávky do dedičského konania žalovaným pozostávali z titulu osobného účtu č. SK 73 5600 0000 0017 6919 7003, vedeného na meno poručiteľa, ktorú pohľadávku si žalovaný ku dňu smrti poručiteľa vyčísil vo výške - 3,92 eur, z titulu pôžičky č. 088448, ktorú si u žalovaného poručiťel vzal, a ktorá bola ku dňu smrti poručiteľa vyčíslená vo výške - 2.845,88 eur a z titulu pôžičky č. 104300 a ktorá ku dňu smrti poručiteľa bola vyčíslená vo výške - 3.531,29 eur.

21. Odvolací súd z výsledkom dokazovania pred súdom prvej inštancie konštatuje obsah uznesenia Okresného súdu Zvolen, konajúceho prostredníctvom notárky JUDr. Želmíry Boborovej, ako súdnej komisárky zo dňa 11.02.2017, sp.zn.18D/7/2017, D not 36/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.04.2017 a ktorým bolo prejednávané dedičstvo po poručiťelovi F.M., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX a ktorého účastníkmi boli S. M., nar. XX.XX.XXXX, manželka (žalobkyňa), H. M., nar. XX.XX.XXXX, syn, U. Q., nar. XX.XX.XXXX, dcéra, L. E., nar. XX.XX.XXXX, dcéra, pričom týmto rozhodnutím sa v zmysle bodu I. najprv vyporiadalo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov pozostávajúce z presne špecifikovaného majetku, ako i pasív. Okrem iného je v rámci pasív uvedená aj pohľadávka Prima banka, a.s. Žilina (žalovaného) z titulu osobného účtu X. na meno poručiteľa F. M., ku dňu smrti poručiteľa vo výške 3,92 eur, pohľadávka z titulu pôžičky č. 088448 na meno poručiteľa F. M., ku dňu smrti poručiteľa vo výške 2.845,88 eur a pohľadávka z titulu pôžičky č. 104300 na meno poručiteľa F. M., ku dňu smrti poručiteľa vo výške 3.531,29 eur, pričom zásadné je, že smrťou zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov sa vyporiadalo tak, že do dedičstva po

poručiťovi patrí majetok, okrem iného aj pasíva a to pohľadávky veriteľa Prima banka, a.s. Žilina, vyššie špecifikované v 1/2, t.j. z titulu osobného účtu vo výške 1,96 eur, z titulu pôžičky č.088448 vo výške 1.422,94 eur a z titulu pôžičky č.104300 vo výške 1.765,645 eur. Táto polovica patrila do dedičstva a pozostalej manželke S. M., nar. XX.XX.XXXX patria, okrem iného, ako pasíva pohľadávky Prima banka, a.s. Žilina, špecifikované vyššie, všetky v 1/2, t.j. z titulu osobného účtu vo výške 1,96 eur z titulu pôžičky č.088448 vo výške 1.422,94 eur a z titulu pôžičky č.104300 vo výške 1.765,645 eur. V časti II. bola určená všeobecná hodnota majetku poručiťovi na sumu 42.005,- eur a výška dlhov poručiťovi na sumu - 23.231,645 eur, t.j. čistá hodnota dedičstva 18.773,355 eur. V časti III. bola schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva, keď S. M., nar. XX.XX.XXXX, manželka poručiťovi sa stala v celosti nadobúdateľkou hnutelnej veci v 1/2 osobného motorového vozidla Peugeot 406, EČV: O v hodnote 500,- eur, tiež nadobúdateľkou nehnuteľnosti rodinného domu so súp.č.XXX a tam špecifikovaných pozemkov v 1/2, spolu v hodnote 41.000,- eur, ktoré tiež nadobudla v celosti s povinnosťou vyplatiť spoludedičku U. Q. dohodnutou čiastkou 4.700,- eur, ako i spoludediča H. M. sumou 4.700,- eur, pričom spoludedička L. M. výplatu nepožadovala. Zároveň sa žalobkyňa stala nadobúdateľkou pasív, tam špecifikované pohľadávky v 1/2, vrátane pohľadávok Prima banka, a.s., vyššie špecifikovaných, ktoré tiež nadobudla v celosti. Nadobúdateľom nehnuteľnosti, špecifikovaného pozemku, zapísaného na LV č.XXXX v hodnote 505,- eur sa stal H. M. v 1/1 bez povinnosti výplaty, ktorá nebola požadovaná. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia tiež z bodu 5 vyplýva, že súd v súlade s § 195 ods. 1, 2, 4 CMP zistil majetok a dlhy patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov poručiťovi a pozostalej manželky a schválil dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, uzatvorenú ústne do zápisnice o pojednávaní dňa 11.04.2017, medzi pozostalou manželkou poručiťovi a deťmi poručiťovi ako dedičmi s vymedzením rozsahu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a jeho dlhov s uvedením hodnoty majetku a vymedzením, čo z tohto majetku patrí do dedičstva a čo patrí pozostalej manželke titulom vyporiadaného BSM.

22. Na základe vyššie uvedených zásadných skutočností tak odvolací súd zdôrazňuje, že nie je dôvodná argumentácia žalobkyne, na ktorej postavila právnu dôvodnosť a zákonnosť svojho nároku voči žalovanému, že by plnila ako dedička nad rámec svojho nadobudnutého dedičského podielu, keď je z obsahu dedičského rozhodnutia zrejme, že žalobkyňa, ako dedička, nadobudla čistú hodnotu dedičstva po zomrelom manželovi a poručiťovi v sume 8.868,355 eur a po odpočítaní ďalších povinností vyplatiť je čistá hodnota nadobudnutého dedičstva žalobkyne v sume 8.252,81 eur a do tejto výšky podľa ustanovenia § 470 ods. 1 OZ aj zodpovedá žalobkyňa za poručiťovi dlhy. Pokiaľ tak plnila žalovanému, ako veriteľovi, spolu sumu 7.321,03 eur, neplnila nad rámec svojej zodpovednosti ako dedička v rámci univerzálnej sukcesie do práv a povinností poručiťovi. Rovnako neobstojí argument, že žalovaný, ako veriteľ, si voči žalobkyne nemohol uplatniť pohľadávky z predmetných pôvodných záväzkových vzťahov s poručiťom, ktoré už odvolací súd vyššie špecifikoval. Je nutné zdôrazniť, že žalobkyňa zjavne opomína zásadnú skutočnosť, že ohľadom pohľadávok žalovaného voči jej manželovi, ako poručiťovi a to z osobného účtu vo výške 1,96 eur, z titulu pôžičky č.088448 vo výške 1.422,94 eur a z titulu pôžičky č. 104300 vo výške 1.765,645 eur, teda v polovici týchto pohľadávok, tieto nadobudla žalobkyňa titulom vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo smrťou jej manžela, pretože dohoda o vyporiadaní BSM bola súčasťou dedičského rozhodnutia V druhej polovici všetkých uvedených záväzkov v tých istých sumách, ktoré patrili (polovica pasív) do dedičstva po poručiťovi a ktoré aj boli vyporiadavané dohodou dedičov, je zásadné, že tieto pasíva v týchto sumách nadobudla pozostalá manželka ako dedička. Je tak nutné zdôrazniť, že žalobkyňa zodpovedá za špecifikované záväzky a pasíva z uvedených titulov v celom rozsahu a v celej ich výške, pretože polovicu nadobudla titulom vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov ako bývalá manželka a druhú polovicu nadobudla ako dedička titulom vyporiadania dedičstva dedičskou dohodou medzi dedičmi. Pokiaľ tak splnila celý dlh svojho právneho predchodcu, neplnila bez právneho titulu a bezdôvodne, ale ako právny nástupca pôvodného dlžníka a to jednak titulom vyporiadania BSM, ako aj titulom dedenia v rámci už právoplatnej dohody o vyporiadaní dedičstva po poručiťovi - pôvodnom dlžníkovi- manželovi žalobkyne. Ohľadom výšky dlhu, ktorá sa časom po smrti dlžníka navyšovala, už odvolací súd vyslovil svoj názor v predošlých častiach odôvodnenia svojho rozsudku s tým, že pokiaľ dlh smrťou dlžníka nezaniká a vzniklo už omeškanie s platením dlhu, je zákonná požiadavka zvyšovania dlhu o úroky z omeškania, ktoré sú zákonným dôsledkom omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu. Odvolací súd v tomto bode - ohľadom konkrétnej výšky, ktorú plnila žalobkyňa žalovanému, opätovne konštatuje a poukazuje na svoju viazanosť dôvodmi a rozsahom odvolania tak, ako ich vymedzila odvolateľka a tak aj môže odvolací súd zaujímať stanovisko len v ich intenciách.

23. Na základe všetkých uvedených skutočností potom odvolací súd prisvieďča správnosti záveru súdu prvej inštancie, že neboli preukázané dôvody plnenia žalobkyne žalovanému bez právneho dôvodu tak, aby bolo možné konštatovať bezdôvodné obohatenie sa žalovaného na úkor žalobkyne podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a súd prvej inštancie preto rozhodol vecne správne, keď nárok žalobkyne na takom skutkovom a právnom základe, ako bol tvrdý a ustálený v prvoinštančnom konaní, zamietol ako nedôvodný.

24. Možno potom zhrnúť, že právne a skutkové závery, na základe ktorých súd prvej inštancie meritórne rozhodol o žalobe výrokom I. boli vecne správne. Rovnako potom, v nadväznosti na procesný úspech jednotlivých strán sporu, súd správne vyhodnotil mieru procesného úspechu tak žalobkyne, ako aj žalovaného a postupom podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 CSP priznal žalovanému, ako procesne úspešnej strane sporu, nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

25. Odvolací súd preto, po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a po zvážení všetkých relevantných skutočností rozsudok súdu prvej inštancie v meritórnom výroku I., ako aj v závislom výroku II. o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalobkyňa, ako procesne neúspešná strana sporu, je povinná zaplatiť žalovanému, ako procesne plne úspešnej strane v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).